

* Ἐδῶ τὸν κατεδίκαναν τὸν Κωσταγερακῆρ
 κ' αὐτὸς θαρρῶ πῶς ἔζητος τοιγάρο νὰ φουμάρῃ,
 κ' εἶπε : γὰ' μὲνα δίκαια, πλὴν ὁ Μήτοας ἄδικα,
 καὶ νόμος ἔσενος πολὺς κ' ἀπὸ τὰ Παθάρδικα.

* Ἐδῶ τὸν κατεδίκαναν κ' αὐτὸν τὸν κακομοιρῆ
 κ' ἔγινε πανηγῆρι.
 Κι' ἐγὼ, ποῦ σὰν φιλόφρωνος τοὺς πάντα συγχωρῶ
 καὶ δὲν μ' ἄρξαι πῦποτε οὐληρὰ νὰ τιμωρῶ,
 ἔκραξα σ' τὸν κατὰδικον : κῆρυμα καὶ πάσι κῆρυμα,
 τῆς πολιτείας γέννημα, τῆς πολιτείας θῦμα.

Κἂν διατάραξι φρενῶν, κἂν μάτηρς πτώχιας πόνοσ
 ὁ ἔσπραξε τότε νὰ γερῆσ τοῦ γέρονσ δολοφόνουσ,
 σὲ συλλυποῦμαι σήμερα, παρ᾽ ἔξου κεφάλι...
 θὰ πάψῃσ κτὰ νὰ κελαιθῆσ
 καὶ δὲν θὰ μείνησ γὰ' νὰ ὄθῃσ
 πῶσ σὰν καὶ σὲνα πιθανὸν νὰ ξεφυτρώσουσ κ' ἄλλοι.

Τοιαῦτα σ' τὸν κατὰδικον ἀνέκραξα φρενήρησ
 κ' ἔμπροσ καὶ πίσω συνοδοὶ προσέτρεχαν ἐπιθρηασ,
 κ' ὄλον τὸ πλῆθος τὸ πυκνὸν
 τῶν ἀγροσχόλων τῶν δικῶν
 περιλιπον. βρᾶ Περικλῆ, καὶ κατηρῆσ ἐφ' ἰνη
 γηατὴν διασκέδασιν τοιαυτῆσ δίνησ χῆνησ.

* Ὅπτασα Φασουλῆ
 κ' ἔ'η κοιμημένη κεφαλῆσ.

Κι' εἶδα φρικώδουσ δραμα, πῶσ μ' εἶχαν κἂμει δῆμιο,
 κ' ἄδικαίρησ ἔκοβα τὸν φαῦλο καὶ τὸν τίμιο,
 ἕνασ Ρωμηὸσ δὲν ἔμεινε μὲ κεφαλῆν, ἔσραφι,
 καὶ τελεινταῖον ἄφησα τὸν Κωσταγερακῆρ.

Κι' ἔπιασα τὸ κεφάλι του, καὶ μὲνα Περικλίτο,
 κ' ἔκατα τὸν Ἀμλίτο.
 Πῶσ σὲ παρέσυρα καὶ σὲ τοῦ χρέηματοσ ἡ μέθη ;
 ποῦ τῆσ φιλοσοφίασ σου τὸ χροῦμορ καὶ τὸ μέθν ;

Πῶσ δίχασ σάμα δυστυχῶσ
 ἡ κεφαλῆ σου μῆνει,
 καὶ τῆν ψυχῆ σου μοραχῆσ
 τῆν εἶπεσ λερωμένησ ;

Τώρα τῆν κάραν τῆν ἀμῆν
 τῆν βλέπεισ φουθροπόσ...
 τοιοῦτοσ ἔπρεπει ἡμῖν
 τῆσ τράπουλασ καρπόσ.

Τι λῆσ καὶ γὰ' τὸ Σύνταγμα, τί λῆσ γὰ' τοὺσ θεσμοὺσ,
 καὶ τοὺσ συνδυασμοὺσ ;
 τί λῆσ καὶ γὰ' τοὺσ ρήτορασ τοὺσ γλωσσουκαμπαντίουσ
 Γερακαίριου κῆρατουσ ;

Κι' ἔπιασα κ' ἄλλων, Περικλῆ, διάφορασ ναυκάλιασ
 μικροῦλασ καὶ μεγάλασ,
 καὶ τῆσ κτιποῦσ ἀλόγητα μὲ ναργιλέ μαρκουτίσ...
 κεφάλια, κακοκέφαλα, χωρῆσ μβαλό κουνουτίσ.

Κεφάλια, κακοκέφαλα, ποῦ κῆρατὸσ Γερακαίριου
 ἔκατασ μονάχα σασ τὸν τόπον τὸν μακρίουσ,

καὶ νόμουσ ἐψηφίσατε γὰ' νὰ ζητήτε θῦματα
 καὶ νὰ διδάσκει ἔπειτα τῆσ ἀρετῆσ μαθήματα.

Κεφάλια, ποῦ ὁδοῦσατε τῆν ὁραῖν τῆσ πατοῦσασ
 καὶ τῆν ἐπροβιβάσατε, φοπὶ σασ καὶ πάλι φοπὶ σασ.
 Κι' ἐπὶ τὰσ κῆρατῶσ ἐφ' ἴνα κατασφαγῆτοσ νόμουσ
 βίλωσ καὶ σὲνα ἔμπροσ μου,
 κ' ἔκαρατόμησα καὶ σὲ μὲ ψυχραμίαν μπόγη
 γηατὴ καὶ σὲ κορδόνεσαι καὶ λῆσ μεγάλα λόγη.

Κι' ἔμεινα τότε μόνουσ
 εἰτῆσ Ρωμηοῦσνησ γόνουσ.

Κι' ἔρημουσ εἰτῆν ἔρημον τῶν ἀνεφάδιων πλῆρουσ
 ἀνελογοῦσνην, Περικλῆ, καὶ τῆν δικῆν μου ὁραῖν.

Κι' ἀνέβηκ' ἀπαθέστατα χωρῆσ κατένα τῆρομ
 σ' τῆν κῆρα λαμοῦτομ,
 κ' ὄρασ ἐφ' ἴνα σὰ πολλὰσ
 ἔμπροσ σ' τῆσ κομμέταισ κεφαλαῖσ :

« Δὲν εἶναι μπόγησ καὶ γὰ' μὲ τὸν συχοχασοῦμῆρ ; »
 ὄπισταν — ὦ τοῦ θάσματοσ ! — χωρῆσ ἀνθρώπουσ χῆρ
 ἔπεσε μόνουσ ὁ μβαλιτῶσ καὶ μ' ἔκοιρε κ' ἔμεινα,
 κ' ἂν κ' εἶχα μῆνει Φασουλῆσ
 ἀνευ ἐυλίτησ κεφαλῆσ,
 μὰ τῆν Ἑλλάδ' ἀντίκρουσα μὲ μέτα γουρλωμένα.

Χωρῆσ ρητόρων φάλαγγασ καὶ πλῆθουσ δαιμονίωσ
 ἐκάστωε λευκόπελοσ σ' τὸν τόπον τῶν κῆρατίων.
 Ἐγέλα γέλασα χωρῆσ ἐκεῖν' ἡ δαιμονία,
 ποθῆει μονέδασ χῆρτινασ κ' ἕνα σωρὸ νικέλινασ,
 κ' ἔφῶναξε προσβλέπουσα τὰ γέροσ τῆσ κῆρατῶσ :
 τώρα σωσὴ καλοῦμ' Ἑλλάσ, ποῦ δὲν ἐπάρχουσ Ἑλληνοσ.

Καὶ καμπόσαισ ποικιλίασ,
 μ' ἄλλουσ λόγουσ ἀγγελίασ.

* Ὁ Δημήτηρσ ὁ Τσαγγάρησ, κατὰ πάντα προσφιλέσ,
 ἀδελφὸσ τοῦ Σπύρουσ, νέου χρησιμότητοσ πολλῆσ,
 κατ' αὐτὰσ ἠεραβανίση μὲ τῆν Δέσποιναν Σαρηῆ,
 δεσποινίδα καθὼσ πρόπει καὶ μὲ χῆρὶ λιγερῆ.
 Κι' ὁ Ρωμηὸσ τοὺσ ἐπυχῆθη νὰ φορέσουσ μᾶτι μᾶτι
 μὲ χαρῆσ πολλὰσ καὶ ῥόδα καὶ τοῦ γάμου τὸ στεφάνι.

Γάμοι λαμπροὶ σ' τῆν Ὀδησοῦν ἐν εὐτυχεὶ γαλήνῃ
 Ἀνασασιασ, θυγατῆρσ τοῦ Γῶντα Ἀσταντῆν,
 καὶ τοῦ Δελαγαρμμάτωσ, τρανοῦ γηατοῦ σ' τῆν Πόλι,
 κ' ὁ βλοσ τῶν παντοτινῶν ἄσ εἶναι περιβλί.

* Ἐγινε σ' τὸν Παρνασσὸν ἀνακοινάσαισ σπουδαίασ
 δαδ γκουστών γηατῶν μὲ νοῦ,
 Μένενη τε καὶ Δεδουδιουσ,
 κ' ἡχῆρασ ἐφημιῶν πλαταγῆματα ραγδαία.

Γῆ τοῦ Σατῆροσ τὸν Σταυρὸ κ' ὁ Φασουλῆσ συχαίρησ
 ἐγκριτουσ βουμῆχανον, τὸν Σιάθη Νηταβέρη.